

градъ на градъ. Изъ пжтя Дрѣмчо се научилъ, че царьтъ искалъ да жени дъщеря си, но все не можелъ да си избере зеть.

— Знаешъ ли Пѣтлю, — казалъ той, — че царската дъщеря ще се жени.

— Е, като ще се жени, вземи я! — отвърнало пѣтлето.

— Кой, азъ ли?

— Ти, ами кой? Такъвъ личенъ момъкъ като тебе и царска дъщеря може да вземе. Я ме яхни!

Яхналъ Дрѣмчо пѣтлето, вдигнали се въ сини небеса, та чакъ до царската столица слѣзли. Пѣтлето останало на края въ гората, а Дрѣмчо влѣзълъ въ града и право при царския палатъ.

— Искамъ да ида при царя, — казалъ той на пазачитѣ.

— Какво ще правишъ при царя? — попитали го тѣ.

— Зеть ще му стана.

Засмѣли се пазачитѣ, но съобщили на царя, и той веднага пратилъ да го повикатъ. Влѣзълъ Дрѣмчо и гледа: царьтъ седналъ на царскъ тронъ, а край него прави стоятъ царскитѣ голѣмци.

— Какво искашъ, момче? — попиталъ го царьтъ.

— Царю честити, искамъ да се оженя за дъщеря ти, — отговорилъ Дрѣмчо и се поклонилъ, като нѣкой велможа.

Гледа царьтъ — високъ, хубавъ момъкъ, но пакъ се чуди на смѣлостта му: отъ де на кжде да иска да се жени за царската дъщеря! А наоколо царскитѣ хора си шушукали и се подсмивали. Гледалъ царьтъ, гледалъ и мислилъ и най-после рекълъ:

— Слушай, момче, ще ти дамъ дъщеря си, ако ми донесешъ отъ хвѣрката млѣко.

Излѣзълъ Дрѣмчо отъ палата замисленъ, като си думалъ: „Я ми стъпи вече кракътъ тука, я не“.

Отишълъ въ гората при пѣтлето.

— Е, какво направи? — попитало то.

— Докато не занеса на царя отъ хвѣрката млѣко, царска дъщеря надали ще видя.

— Я ме яхни! — казало пѣтлето.

Яхналъ Дрѣмчо пѣтлето, вдигнали се въ сини небеса, а когато кацнали, предъ тѣхъ се чернѣла тъмна пещера.

— Влѣзъ въ пещерата и хвани едно хвѣрката съ млѣко...

Влѣзалъ Дрѣмчо; а изъ пещерата веднага се разхвѣрчали и зацѣркали хиляди прилепи. Хваналъ той една прилепка, която кърмѣла малкитѣ си съ млѣко.

На другия денъ отишълъ при царя, пусналъ прилепката въ палата и казалъ:

— Ето, царю честити, хвѣркатото само носи млѣкото си.

Очуденъ, царьтъ клюмналъ съ глава, а после казалъ:

— Ще ми донесешъ този, на който пжтя му да е задъ него. Тогава що ти дамъ дъщеря си.

Пакъ се върналъ Дрѣмчо умисленъ при пѣтлето.

— Царьтъ иска този, на който пжтя му да е задъ него.

— Я ме яхни...

Вдигнали се пакъ и кацнали на брѣга на една рѣка. Единъ ракъ билъ излѣзълъ на пѣсѣка, пѣтлето го клѣвнало и казало: